

dog at det Afgiftsbeløb, som den offentlige Myndighed eller beneficerede Part herved fritages for at erlægge, ved Dommen tillægges det Offentlige hos Modparten, saafremt denne dømmes til at betale Processens Omkostninger. Er fri Proces meddelt Sagsøgeren i Henhold til Lov om den borgerlige Retspleie § 139, blive derhos de af Modparten erlagte Retsafgifter at tilbagebetale denne, forsaavidt han efter de almindelige Regler for Processomkostningers Tilkjendelse vilde have Krav paa at faae dem erstattede hos den beneficerede Part;

- 2) Sager angaaende Regtelse af Valgret til Rigsdagens Thing samt til kommunale Representationer, forsaavidt Spørgsmaalet herom kan indbringes for Domstolene;
- 3) Sager, hvorved Paterniteten til uægte Børn søges oplyst, for at Underholdningsbidrag kan paalægges Faderen;
- 4) De i Lov om den borgerlige Retspleie § 594, 2det og 3die Stykke, ommeldte Arrestsager.

§ 22.

Er en mundtlig Retsforhandlings Udsættelse foranlediget ved en Parts eller Rettergangsfuldmægtigs Forsømmelse, skal Retten i Embeds Medfør paalægge vedkommende Part eller Rettergangsfuldmægtig særskilt at udrede fuld Afgift for den Forhandling, hvis Udsættelse maa tilregnes ham.

Smød Rettens Beslutning herom kan der iværksettes Besværing efter de for dette Retsmiddel i Lov om den borgerlige Retspleie givne almindelige Regler.

II.

Om Afgifternes Beregning i Overinstantserne.

§ 23.

I Domsager, der ved Paaanke indbringes for høiere Ret, blive de for Afgiftsberegning i 1ste Instans givne Regler at anvende med de af Forholdets Natur flydende Lempelser samt under Sagttagelse af følgende nærmere Bestemmelser:

- 1) Afgifterne forhøies i Tilfælde af Paaanke til Spiefteret med 50 pCt.;
- 2) Omfatter Paaanken ikke den i Underinstansen paakjendte Sag i det Hele, bliver dennes Værdi kun, saavidt Paaanken rækker, at lægge til Grund for Afgifternes Beregning i Paaankeinstansen;
- 3) I Tilfælde af Kortrapaaanke bliver Anhængiggjørelsesafgiften for dennes Vedkommende at erlægge forinden den mundtlige Forhandlings Paabegyndelse;
- 4) Bestemmelserne i § 20 og § 21 Nr. 2, 3 og 4 finde ikke Anvendelse i Paaanketilfælde, men der bliver i de der omhandlede Sager at beregne de samme Afgifter som i andre Sager for Paaankeinstansen;
- 5) Den i Lov om den borgerlige Retspleie § 306 ommeldte skriftlige Underretning stemples til 1ste Klasse's Tagt i Overensstemmelse med Lov 19de Februar 1861, eller, forsaavidt Sagens Gjenstand ikke er Penge eller Penges Verb, til Tagt 10 Kr., hvilke Stempelafgifter dog blive at afforte i de Retsafgifter, som den paagældende Part efter den almindelige Regel vilde have at erlægge for den paaankede Sags Anhængiggjørelse og Forhandling.

§ 24.

For Anhængiggjørelse og Behandling i det Hele af Besværing til høiere Ret erlægges under Et den i § 8 ommeldte Retsafgift. Afgiften erlægges ved Besværingens Indgivelse til eller Fremsettelse for den Ret, over hvis Handling Besværing søres, men tilbagebetales, saafremt Besværingen ved den overordnede Rets Kjendelse tages til Følge, uden at Erstatning for Omkostningerne tilkjendes den, som har fremsat Besværingen.

Samme Regel bliver at anvende paa den i Lov om den borgerlige Retspleie § 89, 2det Stykke, ommeldte Anke over Retskriverens Regtelse af at meddele en forlangt Udskrift.

§ 25.

For Anhængiggjørelse og Behandling af Andragen der om ny Foretagelse af Sagen ved den samme Ret erlægges, naar vedkommende Ret tidligere har paakjendt Sagen som Overinstants, samme Afgift som den i § 15 for 1ste Instants foreskrevne. For selve Sagens fornøiede Foretagelse erlægges ingen Retsafgift.